

til de ærede Medlemmer, som under denne Forhandling have henstillet til Udvalget at tage Vædringsforslagene tilbage eller undergive dem en fornødt og omhyggelig Overvejelse inden 3de Behandling. Dette gælder ikke ubetinget om alle Udvalgets Vædringer, men det gælder f. Eks. om Vædringen Nr. 5 om det hyge Tyende. Jeg skal hertil føje Nr. 9, navnlig for de sidste Ord's Vedkommende, hvor der tales om den Kvinde, der i „de sidste Aar før Egtteskabet“ . . . (Ordføreren [C. Kavn]: Det er gennem Formanden rettet til det sidste Aar.) Det er altsaa en Trykfejl, og jeg forstaar nu Udvalget saaledes, at hvis det var i det andet Aar før Egtteskabet, hun havde modtaget Fattighjælp, saa skulde det ikke gælde, ja, saa forstaar man Forslaget, men derfor kan man godt undre sig over den Regel, der herigennem gives. En Kvinde, der i det sidste Aar har holdt sig udenfor Fattigvæsenet, har levet af Gaver eller paa anden Maaned er falden det offentlige til Byrde, men tidligere i en Række af Aar har modtaget Fattigunderstøttelse — for hendes Vedkommende skal denne Regel ikke gælde. Gud veed, om det ikke var rigtigt alligevel at tage ogsaa dette under Overvejelse til tredje Behandling. Den samme Henstilling gælder om Forslagene under Nr. 20 og 21, og jeg maa maasse tillade mig at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa, at der er stillet et Spørgsmaal til Udvalget om, hvad Meningen med dette Forslag om Estergivelse, der er opført under Nr. 24, og med det, der er anført om den, der „ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling eller er under Tiltale herfor“. Jeg forstaar ikke rigtig, hvorfor man har taget dette, som er en anden Grund til at berøve vedkommende Valgret, ind under Fattigunderstøttelsen som Grund til at miste Valgretten, thi det behøver man ikke. Hvis vedkommende ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, har han af den Grund ingen Valgret, og jeg ser heller ikke, hvilken Tanke der skulde ligge deraf, at det skulde have fundet Sted i de sidste to Aar før Understøttelsen, thi han har heller ingen Valgret, hvis det er 3—4—5 Aar før den Tid eller tidligere, naar han ikke har faaet Væresoprejsning. Det forekommer mig noget tvivlsomt, hvad denne Bestemmelse betyder, og navnlig er det om at være tiltalt for en Forseelse noget ganske nyt, som man her bringer ind, og som vi ellers ikke kende i vor Valgretslovgivning. Jeg forstaar ikke rigtig, hvorfor man har taget dette med, og da det i Virkeligheden er ganske overflødig, vil jeg henstille til Udvalget, om man ikke skulde lade

det gaa ud. Endnu skal jeg kun advare ærede Medlemmer imod det Forslag, der er stillet af Udvalget med Undtagelse af 4 Medlemmer under Nr. 33, det er det Forslag, som handler om den arbitrære Straffemyndighed tillige over for Folk, der modtage Fattigunderstøttelse. Hvis de Herrer stemme for det Forslag, blive de ganske vist frie for forpørlig Kevselse. De sanktionere en saa energisk Straf som Cellestraf i to Maanedes givet som arbitrær Straf af Fattigbestyrelsen for Uordener, begaaede af Fattiglemmer; og denne Cellestraf kan endog saa yderligere skærpes ved Spændetroje (Ufrydelse). Der er et æret Medlem, der mener, at Spændetroje ikke er noget særlig ubehageligt. Naa, ja ja, jeg tror nu imidlertid, at naar man ikke vil tillade forpørlig Kevselse, er der omtrent ligesaa megen eller maasse mere Grund til at modsætte sig Spændetrojen. Meningen er ikke her at anvende den mod rasende, afstindige, ustyrlige Personer; Meningen er at anvende den som Tillæg til en Straf, som en Art Tortur. I Virkeligheden tror jeg, at det Mindretal, som har stillet Vædringsforslagene under Nr. 31 og 32 b, giver al den arbitrære Myndighed, man kan forlange; naar de vedtage det, maa Fattigbestyrelserne kunne hjælpe sig; de have da Afgang til Tvangsarbejde indtil 6 Maanedes. Det er allerede som arbitrær Myndighed en ganske antagelig Portion. Endelig gælder denne Henstilling, som her gøres til Udvalget, fortrinnsvis Nr. 37, den om nære Slægtskabsforbindelser, men mere tror jeg heller ikke, den gælder. Hermed skal jeg slutte, idet jeg i Lighed med de andre ærede Medlemmer tilsidst ogsaa for mit Vedkommende, hvad dette Ansuit angaar, udtaler den samme Paaskønnelse og Anerkendelse overfor Udvalgets Arbejde, som jeg har hørt fra mange Sider her i Salen. Og saa jeg paaskønner den Hurtighed og Lethed, hvormed det er lykkedes det ærede Udvalg at forme originale Tanker paa en original Maade.

Bluhme: Det er et Par af Vædringsforslagene, og saa et Par Udtalelser af den ærede Ordfører, der har givet mig Anledning til at bede om Ordet. Jeg kan være enig med ham i meget, men i enkelte Ting maa jeg være uenig med ham. Jeg er uenig med ham, naar han siger i sin Betænkning, at man ikke i Øjeblikket skulde kunne udarbejde en Lov som den her foreliggende vedrørende Fattigvæsenet paa andre Grundprincipper end de, hvorpaa det nuværende System hviler. Jeg er af den Overbevisning, at naar man i Øjeblikket skal udarbejde